

SỐ 595

KINH TA-MIỆT-NẮNG-PHÁP THIÊN TỬ THỌ TAM QUY Y KHỎI SINH VÀO ÁC ĐẠO

Hán dịch: Đời Triệu Tống, Đại sư Pháp Thiên.

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc thuộc nước Xá-vệ, cùng với đại chúng Tỳ-kheo đông đủ.

Lúc ấy, có một Thiên tử tên là Ta-miệt-năng-pháp sắp hết phước báo của hàng trời, mạng sống chỉ còn hơn bảy ngày, hiện rõ trước năm tướng suy, thân không còn oai đức, cấu ứ sinh trở lại, vòng hoa trên đầu héo úa, các chi phần trong thân thể phát ra mùi hôi, do đó Thiên tử Ta-miệt-năng-pháp chẳng thích tòa ngai cũ, lăn lộn trên đất, khóc lóc bi thảm, than thở:

–Khổ thay, khổ thay! Ao tắm Mạn-na-cát-nhĩ. Khổ thay, khổ thay! Ao tắm gội. Khổ thay, khổ thay! Xe báu và rừng rậm hoan hỷ trở thành xấu xí... Các vườn tược như vậy chẳng còn dạo chơi được nữa. Khổ thay, khổ thay! Hoa Phả-lý-da-đa-la-ca mãi mãi không còn hái được, mặt đất đủ các thứ báu mềm dịu không còn được giẫm lên. Khổ thay, khổ thay! Các kỹ nữ ở cõi trời đoan trang, xinh đẹp, thường theo hầu hạ, nay đều xa lìa.

Lúc này, có vị Thiên tử khác thấy sự việc như vậy, bèn đi đến chỗ của Đế Thích thưa:

–Thưa Thiên chủ! Thiên tử Ta-miệt-năng-pháp hiện rõ năm tướng suy thoái, mạng sống chỉ còn bảy ngày nữa, đang lăn lộn trên đất, gào khóc bi thương, than rằng: Khổ thay, khổ thay!... Thưa Thiên chủ! Con thấy sự việc này rồi, lòng rất thương xót nên đến để thưa lại.

Khi ấy, Thiên chủ Đế Thích vì lòng thương cảm nên đi đến chỗ Thiên tử Ta-miệt-năng-pháp, bảo:

–Này Thiên tử! Vì sao mà ông lăn lộn trên đất, than khóc bi thảm, nói những việc khổ làm cho người thấy động lòng thương xót?

Thiên tử Ta-miệt-năng-pháp nghe lời hỏi ấy, liền đứng dậy sửa lại y phục, cung kính chắp tay thưa:

–Thưa Thiên chủ Đế Thích! Hiện nay mạng sống của con chỉ còn bảy ngày, sau khi chết sẽ bị đọa vào cõi Diêm-phù-đề, ở thành Vương xá, do nghiệp tạo từ đời trước nên bị làm thân heo.

Thưa Thiên chủ! Khi đã thọ thân ấy thì ở trong nhiều năm phải ăn uống đồ dơ bẩn, con thấy khổ như vậy nên rất buồn lo.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thiên chủ Đế Thích nghe rồi, rất thương xót nên bảo với Thiên tử Ta-miệt-năng-pháp:

–Này Thiên tử! Ông có thể thành tâm quy y Tam bảo, nên nói lời như vậy:

Quy y Phật, Đấng Lương Túc.

Quy y Pháp, bậc lìa dục.

Quy y Tăng, chúng tôn quý.

Lúc đó, Thiên tử Ta-miệt-năng-pháp vì sợ chết phải bị đọa vào loài súc sinh nên thưa với Đế Thích:

–Thưa Kiều-thi-ca! Hôm nay con xin nguyện:

Quy y Phật, Đấng Lương Túc.

Quy y Pháp, bậc lìa dục.

Quy y Tăng, chúng tôn quý.

Thiên tử thọ tam quy y rồi, tâm luôn nhớ nghĩ đến Tam bảo, cho tới lúc mạng chung. Đối với pháp của chư Thiên, hàng trí tuệ thấp kém còn bị kiến chấp, không thể quán xét được.

Bấy giờ, Thiên chủ Đế Thích quán xét xem vị Thiên tử kia sinh vào nơi chốn nào. Sinh vào thành lớn Vương xá, thuộc cõi Nam Diêm-phù-đề thọ thân heo chãng, hay chãng thọ thân heo?

Đế Thích vận dụng hết Thiên nhãn để quán xét mà chẳng thấy, lại quan sát nơi cõi naga quý, súc sinh cũng không thấy. Lại quan sát cõi người ở thế giới Ta-bà cũng lại chẳng thấy, cho đến chư Thiên của cõi Tứ Thiên vương và trời Đao-lợi, xem xét hết thấy cũng đều không thể thấy. Lúc này Thiên chủ Đế Thích do không thấy nên sinh tâm nghi ngờ, bèn đi đến chỗ Đức Phật nơi rừng cây Kỳ-đà, đánh lễ sát chân Phật, lui ra ngồi một bên thưa:

–Bạch Thế Tôn! Thiên tử Ta-miệt-năng-pháp hiện tại với năm tướng suy bày rõ, mạng sống chỉ còn bảy ngày, nên lăn lộn trên đất, gào khóc bi thương, nói lên các sự thống khổ, khiến người trông thấy đều cảm động.

Khi con đến đó thấy sự việc như vậy bèn hỏi:

–Vì sao Thiên tử buồn bã khóc lóc thảm thiết, vóc dáng tiều tụy như thế?

Thiên tử Ta-miệt-năng-pháp nói:

–Nay mạng sống của tôi chỉ còn bảy ngày, sau khi chết sẽ sinh vào thành Vương xá ở cõi Diêm-phù-đề, đọa làm thân heo, trong nhiều năm phải ăn uống những thứ dơ bẩn.

Con nghe như vậy, lòng rất thương xót mới bảo:

–Nay Hiền giả muốn thoát khỏi khổ ấy thì nên quy y Tam bảo, đọc lời như vậy:

Quy y Phật, Đấng Lương Túc.

Quy y Pháp, bậc lìa dục.

Quy y Tăng, chúng tôn quý.

Khi ấy, Thiên tử Ta-miệt-năng-pháp vì sợ chết bị đọa làm súc sinh nên thưa:

–Nay con xin nguyện:

Quy y Phật, Đấng Lương Túc.

Quy y Pháp, bậc lìa dục.

Quy y Tăng, chúng tôn quý.

Thiên tử Ta-miệt-năng-pháp thọ tam quy rồi sau đấy thì mạng chung.

Đế Thích thưa:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Bạch Thế Tôn! Nay con không biết Thiên tử Ta-miệt-năng-pháp kia thác sinh vào nơi chốn nào?

Đức Thế Tôn dùng Chánh biến tri bảo Đế Thích:

–Này Kiều-thi-ca! Thiên tử Ta-miệt-năng-pháp đã được sinh lên cõi trời Đâu-suất, hưởng thọ năm thứ dục lạc.

Thiên chủ Đế Thích nghe Phật nói rõ như vậy liền hết sức vui mừng, tâm ý thư thái, các căn sung mãn, liền ở trước Phật nói kệ:

*Nếu quy y Thế Tôn
Thì chẳng đọa đường ác
Xả bỏ thân người rồi
Sẽ được thọ thân trời.
Nếu quy y chánh pháp
Chẳng đọa vào đường ác
Xả bỏ thân người rồi
Sẽ được thọ thân trời.
Nếu quy y Thánh tăng
Không đọa vào đường ác
Xả bỏ thân người rồi
Sẽ được thọ thân trời.*

Đế Thích lại nói kệ tiếp:

*Thành tâm quy y Phật
Chỗ người ấy đạt được
Hoặc ngày hoặc là đêm
Tâm Phật thường nhớ nghĩ.
Chí tâm quy y Pháp
Người ấy sẽ đạt được
Hoặc ngày hoặc trong đêm
Pháp lực thường gia hộ.
Thành tâm quy y Tăng
Người ấy sẽ đạt được
Hoặc ngày hoặc là đêm
Oai lực Tăng che chở.*

Đế Thích nói kệ xong, Thế Tôn liền bảo:

–Đúng vậy, đúng vậy!

*Quy y Phật, Pháp, Tăng
Chắc chắn khỏi đường ác
Xả bỏ thân người xong
Sẽ được làm thân trời.*

Lúc ấy, Đức Thế Tôn lại nói kệ:

*Nếu hai chữ Phật-đà
Phát ra từ trên lưỡi
Thì những người quy y
Không uống phí một đời.
Nếu hai chữ Đạt-ma
Phát ra ở trên lưỡi*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Những người đã quy y
Không uống phí một đời.
Nếu hai chữ Tăng-già
Phát ra từ trên lưỡi
Thì những người quy y
Không uống phí một đời.*

Lại nói kệ:

*Không biết danh hiệu Phật, Pháp, Tăng
Người ấy cuối cùng chẳng được gì
Ở mãi chốn sinh tử luân hồi
Như hoa Ca-thi giữa hư không.*

Phật nói kinh này rồi, các chúng Tỳ-kheo, trời Đế Thích... tất cả đại chúng đều vui mừng tin thọ, đảnh lễ và lui ra.

